

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelse af Danmarks undergrund
(Supplerende bestemmelse om straf for manglende efterlevelse af krav om
injektionskapacitet efter forordning om fastlæggelse af en ramme for for-
anstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af net-
tonulleteknologiprodukter)

§ 1

I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved lov nr. 697 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 38 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Med bøde straffes den, som ikke opfylder sin individuelle forpligtelse i form af bidrag til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet, jf. artikel 23 i forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulleteknologiprodukter.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

§ 2

1. Loven træder i kraft den 30. juni 2026.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkt
2.1.	Fastsættelse af straffebestemmelse for manglende opfyldelse af forpligtelse vedrørende CO ₂ -injektionskapacitet
2.1.1.	Gældende ret
2.1.2.	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5.	Administrative konsekvenser for borgerne
6.	Klimamæssige konsekvenser
7.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8.	Forholdet til EU-retten
9.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Den 28. juni 2024 trådte Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologi-produkter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (NZIA-forordningen) i kraft. Forordningen vedrører styrkelse af EU's interne marked for strategiske grønne teknologier og har umiddelbar gyldighed i Danmark.

Forordningen indeholder en række bestemmelser om Carbon Capture and Storage (CCS). Formålet med CCS er at fange CO₂ enten fra punktkilder eller direkte fra atmosfæren, for at lagre det permanent i geologiske lag dybt i undergrunden. Geologisk lagring af CO₂ er i dag primært reguleret i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved lov nr. 697 af 20. juni 2025 (undergrundsloven).

Forordningen fastsætter som en del af CCS-reguleringen et mål om, at der senest i 2030 skal være tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO₂. Visse olie- og gasselskaber er som følge af forordningen blevet pålagt at bidrage til at opfylde dette mål. De enkelte selskabers forpligtelse er fastsat i kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025, hvoraf det fremgår, hvor meget injektionskapacitet de enkelte selskaber skal bidrage med. Selskabernes individuelle forpligtelse er fastsat ud fra, hvor meget olie og/eller gas de enkelte selskaber har produceret i årene 2020-2023.

Forordningen fastslår, at hver enkelt medlemsstat senest den 30. juni 2026 skal fastsætte sanktioner for manglende opfyldelse af de individuelle forpligtelser for de omfattede olie- og gasselskaber. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Formålet med dette lovforslag er at fastsætte en sådan straffebestemmelse.

2. Lovforslagets hovedpunkt

2.1. Fastsættelse af straffebestemmelse for manglende opfyldelse af forpligtelse vedrørende CO₂-injektionskapacitet

2.1.1. Gældende ret

NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13, indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at fastsætte en sanktionsbestemmelse rettet mod de forpligtede olie- og gasselskaber, for at sanktionere en eventuel manglende opfyldelse af deres bidragsforpligtelse til opfyldelse af EU-målsætningen om, at der senest i 2030 er tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO₂ til CO₂-lagring, jf. artikel 23. De forpligtede selskaber er i forordningen benævnt ”enheder”. Forholdet er ikke tidligere reguleret.

Af artikel 23, stk. 13, fremgår følgende:

”Senest den 30. juni 2026 fastsætter medlemsstaterne sanktioner, som pålægges ved hjælp af administrative procedurer, retssager eller begge, der finder anvendelse på de i artikel 23, stk. 1, omhandlede enheders overtrædelse med hensyn til deres forpligtelser i henhold til artikel 23, stk. 3. Disse

sanktioner skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.”

De forpligtede selskaber og til dels forpligtelsen er i artikel 23, stk. 1, beskrevet således:

”Hver enhed, der er indehaver af en tilladelse som defineret i artikel 1, nr. 3), i direktiv 94/22/EF, er omfattet af et individuelt bidrag til opnåelsen af det EU-dækkende mål for tilgængelig CO₂-injektionskapacitet, der er fastsat i denne forordnings artikel 20. Disse individuelle bidrag beregnes pro rata på grundlag af hver enheds andel af Unionens udvinding af råolie og naturgas fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023 og består af CO₂-injektionskapacitet på en lagringslokalitet, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2009/31/EF, og som er til rådighed for markedet senest i 2030. Enheder med udvinding af råolie og naturgas under tærsklen som fastlagt i overensstemmelse med en delegeret retsakt i henhold til nærværende artikels stk. 12 udelukkes fra denne beregning og er ikke omfattet af et bidrag.”

Målet for injektionskapacitet er defineret i artikel 20, stk. 1:

”Der skal senest i 2030 være tilvejebragt en årlig injektionskapacitet på mindst 50 mio. ton CO₂ i lagringslokaliteter, dvs. geologiske lagringslokaliteter, der er tilladt i henhold til direktiv 2009/31/EF, herunder udtømte gas- og oliefelter og saltvandsmagasiner, beliggende på Unionens område, i dens eksklusive økonomiske zoner eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention, og som ikke er kombineret med forbedret kulbrinteindvinding.”

Det fremgår af artikel 20, stk. 2, at:

”Alle lagringslokaliteter skal være konstrueret til drift i mindst fem år og overholde principperne om rimelig og åben adgang, der gives på en gennemsigtig og ikkediskriminerende måde som defineret i direktiv 2009/31/EF.”

De selskaber, der konkret skal bidrage til opfyldelsen af målsætningen fremgår af kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025 sammen med de specifikke individuelle mål. Kommissionsafgørelsen omfatter seks danske selskaber.

Forordningen indeholder to undtagelsesbestemmelser i artikel 23, stk. 7 henholdsvis stk. 11, der af Danmark vil kunne bringes i spil i forhold til de individuelle forpligtelser henholdsvis tidspunktet for opfyldelse:

”Stk. 7. Uanset stk. 1. kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at fritage de enheder, der er omhandlet i det pågældende stykke, for individuelle bidrag i forbindelse med de produktionsaktiviteter, som de har udøvet på denne medlemsstats område fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2023, forudsat:

a) at den samlede årlige injektionskapacitet for alle lagringslokaliteter, der drives af en enhed, som har modtaget lagringstilladelse som omhandlet i direktiv 2009/31/EF, og som har truffet en endelig investeringsbeslutning på den pågældende medlemsstats område, overstiger summen af de individuelle bidrag fra de enheder, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, i forbindelse med de relevante produktionsaktiviteter, og at den årlige injektionskapacitet i forbindelse med disse lagringslokaliteter svarer til den, der er nævnt i lagringstilladelserne og i de endelige investeringsbeslutninger, og bidrager til det EU-dækkende mål for tilgængelig CO₂-injektionskapacitet, der er fastsat i denne forordnings artikel 20

b) at en ansøgning indgives inden udgangen af 2027.”

Et dansk selskab, der er underlagt en individuel bidragsforpligtelse i medfør af NZIA-forordningen, vil dermed blive fritaget fra dennes forpligtelse, såfremt den samlede bidragsforpligtelse for danske selskaber er nået ved tildelt(e) lagringstilladelse(r) og investeringsbeslutning(er) og Danmark har anmodet Europa-Kommissionen om fritagelse for de resterende selskaber inden udgangen af 2027. Det fremgår dermed ikke som et krav, at injektion skal være iværksat ved udgangen af 2027. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil iagttage muligheden for via anmodning til Europa-Kommissionen at bringe forordningens undtagelse i artikel 23, stk. 7, i anvendelse.

”Stk. 11. Senest den 31. december 2028 vurderer Kommissionen på grundlag af de rapporter, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra c), og artikel 42, stk. 8, forholdet mellem efterspørgslen efter injektionskapacitet fra CO₂-opsamlingsprojekter og den nødvendige hovedinfrastruktur til transport af CO₂, der er i gang eller forventes at være operationel senest i 2030, og summen af de individuelle bidrag fra de enheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, i forbindelse med produktionsaktiviteterne på en given medlemsstats område. I tilfælde af betydelig ubalance kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis anmode Kommissionen om en undtagelse med hensyn til den dato, hvor de individuelle bidrag skal være opfyldt.”

Forpligtede selskaber kan dermed få udskudt tidspunktet for opfyldelse af deres individuelle bidragsforpligtelser, såfremt der vurderes at være en betydelig ubalance mellem efterspørgslen på injektionskapacitet samt nødvendig transportinfrastruktur, og summen af de individuelle bidrag. Vurderingen foretages af Europa-Kommissionen inden udgangen af 2028. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil iagttage muligheden for via anmodning til Europa-Kommissionen at bringe forordningens undtagelse i artikel 23, stk. 11, i anvendelse.

Det følger endvidere af artikel 23, stk. 12, at Europa-Kommissionen kan udstede delegerede retsakter for at supplere forordningen for så vidt angår blandt andet de nærmere betingelser for, hvornår Kommissionen kan indrømme en undtagelse eller en dispensation til selskaber i henhold til stk. 7, 8 eller 11.

2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets-ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er ministeriets vurdering, at en national straffebestemmelse i medfør af NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13, bør fastsættes i undergrundsloven, idet undergrundsloven er den lov, hvor den væsentligste regulering af olie- og gasselskaber i Danmark findes. Det er desuden den lov, hvor det meste af den relevante regulering af lagring af CO₂ findes.

Den strafbelagte forpligtelse med tilhørende undtagelser og afgrænsningen af forpligtede selskaber følger af forordningen, der har umiddelbar gyldighed og direkte virkning i Danmark. Det er således udelukkende den supplerende straffebestemmelse, som skal fastsættes i dansk ret.

I medfør af NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13, skal Danmark senest den 30. juni 2026 have fastsat den supplerende straffebestemmelse, hvorfor det vil være nødvendigt at fravige de fælles ikrafttrædelsesdatoer for erhvervsrettet regulering.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder, at forordningens sanktionsforpligtelse bør gennemføres ved at fastsætte hjemmel til bødestraf. Det foreslås derfor, at der fastsættes en straffebestemmelse hvorefter selskaber, der ikke opfylder deres individuelle forpligtelse i form af bidrag til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet efter NZIA-forordningens artikel 23, kan straffes med bøde.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har overvejet, hvordan en eventuel sag om et forpligtet selskabs manglende opfyldelse af sin forpligtelse til at levere injektionskapacitet vil skulle indledes.

Europa-Kommissionen har i den forbindelse oplyst, at vurderingen af hvorvidt forpligtelsen er opfyldt, foretages af Europa-Kommissionen. Selskabernes løbende rapporteringer for målopfyldelsen i medfør af forordningen skal tilsvarende sendes til Europa-Kommissionen.

Af denne grund er det ministeriets vurdering, at sager, hvor straffebestemmelsen skal bringes i anvendelse, som udgangspunkt bør indledes på baggrund af Europa-Kommissionens tilkendegivelse af, at man har konstateret en manglende opfyldelse af bidragsforpligtelsen for så vidt angår et eller flere af de forpligtede danske selskaber.

I givet fald vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet i praksis foretage politianmeldelse med henblik på, at anklagemyndigheden vil kunne rejse en straffesag ved domstolene. Det muliggør den relevante bevisførelse, der vil kunne være af kompliceret karakter, og domstolenes konkrete vurdering og fastsættelse af strafniveauet.

Selskabernes individuelle forpligtelser i form af bidrag til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet i medfør af forordningens artikel 23 skal være opfyldt senest i 2030. Forinden da vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet iagttage mulighederne for via anmodning til Europa-Kommissionen at bringe forordningens undtagelser i artikel 23, stk. 7 og 11, i anvendelse.

Der henvises nærmere til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Der forventes ingen væsentlige offentlige økonomiske konsekvenser ved lovforslaget for stat, regioner eller kommuner.

Forslaget indeholder udelukkende en mulighed for at straffe seks forpligtede danske selskaber i tilfælde af deres eventuelle manglende regelefterlevelse.

Lovforslaget vil således kunne give anledning til offentlige økonomiske konsekvenser i form af straffesager for manglende regelefterlevelse, hvilket

vil medføre omkostninger til retssager i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, politi og anklagemyndigheden samt ved domstolene. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets antagelse, at de forpligtede selskaber som udgangspunkt vil overholde deres bidragsforpligtelse, hvorfor der ikke antages at skulle rejses sager. Sager vil tidligst kunne anlægges i 2031.

Lovforslaget har ikke implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner og de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er ikke relevante.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Lovforslaget fastsætter således udelukkende en straffebestemmelse, der ikke i sig selv udgør en økonomisk konsekvens for regelfterlevende virksomheder.

Det bemærkes, at selskabernes forpligtelse til at bidrage til tilvejebringelse af CO₂-injektionskapacitet – hvilket medfører økonomiske konsekvenser for erhvervslivet – følger direkte af NZIA-forordningens artikel 23.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgere.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget vedrører fastsættelse af en supplerende bestemmelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724, EU-Tidende, L af 28. juni 2024. Ifølge forordningens artikel 23, stk. 13, er medlemsstaterne forpligtede til at fastsætte en straffebestemmelse senest den 30. juni 2026.

Det vurderes, at lovforslaget vil leve op til de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering. Der er i vurderingen navnlig lagt vægt på, at den foreslåede supplerende straffebestemmelse i henhold til NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13, udgør minimumsimplementering og

UDKAST

at bestemmelsen ikke træder i kraft før implementeringsfristen i forordningen. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vil desuden iagttage mulighederne for via anmodning til Europa-Kommissionen at bringe forordningens undtagelser i artikel 23, stk. 7 og 11, i anvendelse.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 12. november 2025 til den 10. december 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet – Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsen Erhvervsråd, Affaldplus Affaldsenergi A/S, ARGO CCS A/S, Azuli International, Aalborg Portland A/S, Biofos A/S, BlueNord ASA, Carboncuts, CCS Zealand, CEPOS, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Crossbridge Energy Fredericia, Dana Petroleum Denmark B.V., Danaoil Exploration A/S, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Offshore, Danmarks Naturfredningsforening, Energnist CaptureCo A/S, Evida, ExxonMobil, Fidelis New Energy, Fjernvarme Fyn Fangst A/S, Forsyningstilsynet, Gas Storage Denmark, Green Power Denmark, Greenpeace, Harbour Energy, Hess Denmark ApS, HOFOR DSS SPV A/S, Ineos Danmark, I/S Vestforbrænding, Kredsløb Holding A/S, NOAH, Noble Drilling A/S, Nordsøfonden, Normod CTS, Procesindustrien, Rambøll, Rådet for grøn omstilling, Storegga, TotalEnergies SA, Verdens Skove, WellPerform, Wintershall Dea International GmbH og Ørsted.

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser	Ingen	Ingen

UDKAST

for erhvervslivet m.v.		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og natur- mæssige konse- kvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget vedrører fastsættelse af en supplerende bestemmelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1735 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter og om ændring af forordning (EU) 2018/1724.	
Er i strid med de fem principper for implemente- ring af erhvervs- rettet EU-regule- ring (der i rele- vant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervs- rettet EU-regule- ring) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der findes ikke nogen straffebestemmelser i undergrundsloven for manglende opfyldelse af NZIA-forordningens artikel 23.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 2* i undergrundslovens § 38, hvorefter den, som ikke opfylder sin individuelle forpligtelse i form af bidrag til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet, jf. artikel 23 i forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologiprodukter, straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de danske myndigheder vil kunne strafforfølge den, der ikke opfylder sin forpligtelse i medfør af forordningens artikel 23.

Omfattet af bestemmelsen vil være de selskaber, der ifølge kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025, med eventuelle senere ændringer, er forpligtede til at bidrage til EU's mål om en årlig injektionskapacitet på 50 mio. ton, jf. NZIA-forordningens artikel 23. Selskaberne omtales i forordningen som forpligtede enheder.

De danske selskaber, som umiddelbart vil være omfattet af straffebestemmelsen, er de selskaber, der er angivet med dansk CVR-nummer i kommissionsafgørelsen. Der er tale om seks konkrete selskaber og deres respektive bidragsforpligtelse fremgår af afgørelsen. Det kan ikke udelukkes, at ændringer i EU-reguleringen, opgørelsesmetoden, selskabskonstruktioner eller anvendelsen af forordningens undtagelsesbestemmelser m.v. vil kunne medføre, at andre selskaber vil blive omfattet af straffebestemmelsen.

Europa-Kommissionen har oplyst, at vurderingen af opfyldelsen af forpligtelsen foretages af Europa-Kommissionen. Det er forventningen, at Europa-Kommissionen foretager en samlet prøvelse af samtlige forpligtede selskaber, der fremgår af kommissionsafgørelse C(2025) 3222 af 22. maj 2025,

eller senere ændringer heraf. Eftersom Europa-Kommissionen i første omgang vil vurdere opfyldelsen af kravet, må en eventuel dansk sag om manglende opfyldelse af bidragsforpligtelsen forventes som udgangspunkt at afvente en tilkendegivelse fra Kommissionen.

Såfremt der måtte komme en sådan tilkendegivelse fra Europa-Kommissionen, vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet herefter foretage en helt umiddelbar vurdering af, om ministeriet er enige i konklusionen (om der er tale om misforståelser, fejlregning eller lignende). Under antagelse af, at ministeriet ikke umiddelbart er uenige i Europa-Kommissionens vurdering, vil ministeriet herefter foretage politianmeldelse med henblik på, at anklagemyndigheden vil kunne rejse en straffesag ved domstolene.

Selskabernes individuelle forpligtelser i form af bidrag til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet i medfør af forordningens artikel 23 skal være opfyldt senest i 2030. Forinden da vil Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet iagttage mulighederne for via anmodning til Europa-Kommissionen at bringe forordningens undtagelser i artikel 23, stk. 7 og 11, i anvendelse.

Det følger af forordningen, at de sanktioner som medlemsstaterne skal implementere skal være ”effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.”

Der bør der ved fastsættelsen af bødens størrelse tages hensyn til en konkret vurdering af, hvad det ville have kostet det pågældende forpligtede selskab at opfylde forpligtelsen. Denne vurdering vil skulle inddrage, hvor stor en del af den forpligtede selskabs bidrag, selskabet evt. allerede har formået at bidrage med.

Vurderingen bør, afhængigt af de konkrete omstændigheder, f.eks. beregnes på baggrunden af omkostningen til etablering af et nyt lager, omkostningen til udbygning af et eksisterende lager, omkostningen til fremrykning af etableringen/udbygningen eller omkostningen til at købe sig ind hos andre lageraktører.

Derudover bør bødens størrelse fastsættes således, at den fjerner incitamentet til ikke at opfylde bidragsforpligtelsen.

De selskaber, der opfylder deres bidragsforpligtelse, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de, der ikke lever op til

kravene. Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få adressaterne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde reglerne.

Idet der er tale om et internationalt marked bør det tilstræbes, at danske selskaber ikke stilles dårligere i den internationale konkurrence. Ved en eventuel bødefastsættelse vil eventuelle sager fra andre EU-medlemsstater om manglende opfyldelse af bidragsforpligtelsen i muligt omfang kunne indrages.

Bøden bør derudover i muligt omfang fastsættes på en sådan måde, at de forpligtede selskaber, fortsat har et incitament til at opfylde deres forpligtelse til at tilvejebringe injektionskapacitet også efter afslutning af retssagen. For at imødekomme dette hensyn, bør domstolene så vidt muligt afsøge mulighederne for, at den idømte bøde ikke forfalder til betaling på én gang. Domstolene bør tillige afsøge mulighederne for, at der ved fastsættelse af bødens størrelse tages højde for, hvornår forpligtelsen er eller forventes at blive opfyldt.

Særligt forhold vedrørende en virksomheds størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje bør have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Formildende omstændigheder vil konkret kunne omfatte tilfælde, hvor det i nogen grad ikke kan bebrejdes selskabet, at de ikke har opfyldt deres forpligtelse til at bidrage med injektionskapacitet. Det kan for eksempel skyldes ekstraordinære forhold vedrørende geologiske forhold i den påtænkte lagerfacilitet. Et andet eksempel kan være, at ekstraordinære myndighedsprocesser har umuliggjort, at det forpligtede selskab har kunnet nå at færdiggøre deres lagerfacilitet. Eftersom formålet med reguleringen desuden er at skabe og fastholde incitament til tilvejebringelse af CO₂-injektionskapacitet, bør det indgå som en formildende omstændighed, hvis det forpligtede selskab opfylder forpligtelsen inden en dom afsiges.

Det bør omvendt indgå som en skærpende omstændighed, såfremt et forpligtet selskab ikke har gjort sig nogen eller utilstrækkelige bestræbelser på at opfylde forpligtelsen.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og strafniveauet vil

UDKAST

kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft 30. juni 2026.

Den foreslåede ikrafttrædelse vil medføre, at lovforslaget vil træde i kraft den 30. juni 2026. Lovforslaget vil således ikke træde i kraft i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer, jf. Erhvervsministeriets vejledning om erhvervsøkonomiske konsekvensvurderinger. Denne fravigelse sker med henblik på at overholde implementeringsfristen for lovforslagets straffebestemmelse, der fremgår af NZIA-forordningens artikel 23, stk. 13.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om anvendelse af Danmarks undergrund, jf. lovbekendtgørelse nr. 1461 af 29. november 2023, som senest ændret ved lov nr. 697 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 38. ---</p> <p><i>Stk. 2.</i> I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.</p>	<p>1. I § 38 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:</p> <p style="padding-left: 20px;">»<i>Stk. 2.</i> Med bøde straffes den, som ikke opfylder sin individuelle forpligtelse i form af bidrag til Den Europæiske Unions mål for CO₂-injektionskapacitet, jf. artikel 23 i forordning om fastlæggelse af en ramme for foranstaltninger til styrkelse af Europas økosystem for fremstilling af nettonulteknologi-produkter«.</p> <p>Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.</p>